

Fordelingsnævnet
Indenrigsministeriet
Christiansborg Slotsplads 1
1218 København K
Tlf.: 33 92 33 80

København, den 7 JAN. 1992
cw/N:/Ø.kt.j.nr. 1991/1425-23

X Kommune
X

Vedrørende fordeling af den kommunale andel af
selskabsskatten for Selskab 1 (S1)

I skrivelse af 31. januar 1991 har X Kommune for
Fordelingsnævnet indbragt et afslag, som Y Kommune har
meddelt X Kommune på en anmodning om andel af den kom-
munale andel af selskabsskatten for S1

Nævnet har fra Y Kommune indhentet udtalelser af 15.
april og 18. juni 1991.

Kommunes klage omfatter de tre skatteår 1988-89,
1989-90 og 1990-91.

Y Kommune har oplyst, at den samlede kommunale andel
af selskabsskatten for de 3 år udgør følgende beløb:

Skatteåret 1988-89	217.350 kr.
Skatteåret 1989-90	52.488 kr.
Skatteåret 1990-91	57.636 kr.

Spørgsmål om klagefrist og anmeldelse.

Det fremgår af sagen, at X Kommune i skrivelse af
30. september 1988 anmodede Y Kommune om andel for skat-
teåret 1988-89, og indtil kravet blev afmeldt. Dette afslog
Y Kommune i skrivelse af 17. marts 1989 med den begrun-
delse, at selskabet ikke driver virksomhed i Y Kommune.

Efter at X Kommune i november 1990 bl.a. havde
lånt en af Y Kommune udarbejdet revisionsrapport, rejste
X Kommune i skrivelse af 22. november 1990 igen skatte-
delingsspørgsmålet over for Y Kommune, der i skrivelse af
18. december 1990 fastholdt sit tidligere afslag.

2

Med hensyn til Kommunes klage vedrørende skatteårene 1988-89 og 1989-90 har Kommune i skrivelse af 18. juni 1991 præciseret, at man anser klagefristen i kommuneskattelovens § 12, stk. 3, for at være overskredet, således at spørgsmålet om fordeling for disse år ikke kan indbringes for Fordelingsnævnet.

Kommune har heroverfor i skrivelse af 4. juli 1991 anført, at fristen for indgivelse af klage først løber fra det tidspunkt, hvor Kommune har fået materialet - i dette tilfælde revisionsrapporten - til vurdering af sagen. Kommunen anser derfor klagen for rettidigt indgivet for alle skatteårene.

Nævnet må hertil bemærke, at klagefristen efter kommuneskattelovens § 12, stk. 3, er "inden 3 måneder efter fordelingsforetagelse".

Kommune har i skrivelse af 17. marts 1989 afslået Kommunes anmodning om andel for skatteåret 1988-89 med en begrundelse, som Kommune umiddelbart har mulighed for at vurdere, nemlig at selskabet ikke driver virksomhed i Kommune.

Dermed må klagefristen efter nævnets opfattelse begynde at løbe fra den 17. marts 1989. Nævnet finder ikke grundlag for Kommunes synspunkt om, at fristen først skulle begynde at løbe fra modtagelsen af den omtalte revisionsrapport.

Klagen må derfor afvises for så vidt angår fordelingen for skatteåret 1988-89.

Når har afslået Kommunes anmodning af 30. september 1988 med den nævnte begrundelse - at selskabet ikke driver virksomhed i Kommune - kan Kommune under uændrede forhold ikke anses at have pligt til på eget initiativ at tage spørgsmålet om Kommunes andelsberettigelse op for senere skatteår.

Der kan derfor ikke anses at foreligge en rettidig anmeldelse efter kommuneskattelovens § 12, stk. 2, 1. pkt., vedrørende fordelingen for skatteårene 1989-90 og 1990-91, jf. at først igen rejser krav om andel i skrivelse af 22. november 1990.

Efter kommuneskattelovens § 12, stk. 2, 3. pkt., skal hjemstedskommunen, også selv om der ikke foreligger anmeldelse

Efter kommuneskattelovens § 12, stk. 2, 3. pkt., skal hjemstedskommunen, også selv om der ikke foreligger anmeldelse, inddrage andre kommuner i fordelingen, hvis den i øvrigt er bekendt med, at selskabet driver sin virksomhed i andre kommuner.

Nævnet har tidligere lagt til grund, at den viden om virksomhed i andre kommuner, som denne regel taler om, blot skal foreligge inden udgangen af det pågældende skatteår, og at denne viden kan fremkomme gennem en for sent indgivet anmeldelse.

Da X Kommune igen har rejst sagen over for Y Kommune i skrivelse af 22. november 1990 - altså inden udløbet af skatteåret 1990-91 - har X Kommune i kraft heraf krav på, at Y Kommune tager fordelingsspørgsmålet op til realitetsbehandling.

Dette har Y Kommune også gjort og meddelt afslag den 18. december 1990. X Kommunes klage af 30. januar 1991 er indgivet inden tre måneder efter dette afslag.

Nævnet kan således realitetsbehandle klagen vedrørende skatteåret 1990-91, mens klagen vedrørende de to foregående skatteår må afvises på grund af henholdsvis overskridelse af klagefristen og manglende anmeldelse.

Fordelingsproblemet.

Uenigheden mellem X og Y kommuner om selve fordelingsprincipperne går på, om S1 i kommuneskattelovens forstand kan siges at drive virksomhed i X Kommune.

Det mener X Kommune er tilfældet, mens Y Kommune mener, at kravene til virksomhed i X Kommune ikke er opfyldt, og at skatten derfor må tilfalde Y Kommune som hjemstedskommune.

Om S1 er oplyst følgende:

Selskabet er en del af en større koncern af selskaber, heriblandt Selskab 2 (S2), som foretager opbygning af industri- eller røranlæg, stålkonstruktioner og tankanlæg m.m.

Af den ovenfor omtalte revisionsrapport, som er udarbejdet af **Y** Skattevæsen i 1990, fremgår:

at **S1**'s virksomhed består i salg af arbejdstimer til **S2** i byen **X**.

at **S1** er registreret som hjemmehørende i **Y** på adressen **b vej**, som er overmontørens privatadresse. Der er betalt kr. 7.200 årligt til overmontøren for at benytte hans adresse som selskabets forretningsadresse.

at al regnskabsmateriale er i **X**, hvor regnskabsføring, fakturering og økonomiske dispositioner foretages af **S2**.

at der betales administrationsvederlag til **S2**.

Endvidere har **X** Kommune ved henvendelse fået oplyst følgende:

S1 har kun en kunde, nemlig **S2**.
Der er ingen selvstændig ordreoptagelse.
Al papirarbejde foretages og arkiveres i **X** (fakturaudskrivning, lønningsregnskab, bogføring).
Overmontøren i **Y** er en slags sjakbajs.
Lagerbygningen på **C vej** blev vederlagsfrit benyttet af **S2** og er iøvrigt i 1990 solgt til dette selskab.

X Kommune har desuden konstateret, at selskabet fra 1987 har ejet ejendommen, **b vej** i **X**.

Kommunen mener under alle omstændigheder, at forholdene omkring denne ejendom må bevirke, at **S1** anses at drive virksomhed i **X** Kommune, jf. kommunens skrivelse af 4. juli 1991:

"Ejendommen har vederlagsfrit været stillet til rådighed for **S2** som har benyttet den til lageropbevaring.

S1 burde således have opkrævet leje.

Værdien af den ikke opkrævede leje er skattepligtig hos S1 .

S1 må alene ud fra dette anses for at drive virksomhed i X Kommune, idet kommuneskattelovens § 10, stk. 3, nævner, at virksomheden anses for drevet i den kommune, i hvilket selskabet oppebærer indtægt af fast ejendom.

Nævnet skal bemærke følgende:

Efter kommuneskattelovens § 10 er det en betingelse for, at andre kommuner end hjemstedskommunen kan være berettiget til skatten af et selskab, at selskabet har drevet virksomhed i den pågældende kommune.

Ifølge bestemmelsen anses virksomhed for drevet i den eller de kommuner i hvilke selskabet "oppebærer indtægt af fast ejendom eller har selvstændige kontor-, forretnings- eller lagerlokaler med dér beskæftiget personale eller har selvstændige produktions- eller driftsanlæg."

For så vidt angår kriteriet selvstændigt kontor m.v. med dér ansat personale må det konstateres, at S1 ikke opfylder dette kriterium i relation til X Kommune.

Selskabet køber sig til at få en del opgaver løst i X af søsterselskabet S2 Det må medgives X Kommune, at den anvendte arbejdsform inden for koncernen umiddelbart kan skabe det indtryk, at S1 driver virksomhed i X .

S1 må imidlertid ved fordelingen af selskabskat bedømmes som et selvstændigt selskab, og S1 Kommune har ikke påvist, at det som sådant har personale ansat i S1 Kommune.

Det andet kriterium for virksomhed i en kommune er indtægt af fast ejendom i kommunen.

Her har S1 Kommune henvist til, at selskabet ejer en ejendom i S1 Kommune. Selskabet har dog ikke direkte en indtægt heraf, da ejendommen er stillet vederlagsfrit til rådighed for søsterselskabet S2

X Kommune mener, at Skandustri A/S under disse omstændigheder må anses at drive virksomhed i kommunen, da

S1 burde have opkrævet leje, og at lejefritagelsen kun er opnået, fordi der er samme dominerende aktionær (A) i begge selskaber.

Ved anvendelsen af fordelingsreglerne må der imidlertid lægges vægt på forholdene som de rent faktisk er, dvs. at S1 ikke har indtægt af fast ejendom i X

Nævnet træffer på den anførte baggrund følgende afgørelse:

- 1) Den del af X Kommunes klage, der vedrører krav på den kommunale andel af skatten for S1 for skatteårene 1988-89 og 1989-90, afvises på grund af henholdsvis overskridelse af klagefristen og manglende anmeldelse.
- 2) For så vidt angår skatteåret 1990-91 gives der Y Kommune medhold i, at X Kommune ikke er berettiget til andel af skatten af S1 for dette år, da selskabet bedømt som selvstændigt selskab ikke driver virksomhed i X Kommune i kommuneskattelovens forstand.

Y Kommune har modtaget kopi af denne skrivelse.

P.N.V.

G.A. Lustrup

/Claus Wilhjelm